

Het gebed op de speelplaats

Gabrielle Shiozawa
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal vond plaats in Engeland.

Davi keek uit naar de pauze. Hij deed zijn best om naar zijn leerkracht, juf Taylor, te luisteren. Maar hij had moeite om te begrijpen wat ze in het Engels zei. Davi kreeg er hoofdpijn van.

Davi was net van Brazilië naar Engeland verhuisd. Hij had een nieuw huis en een nieuwe school. Maar de grootste verandering was dat Davi nu een nieuwe taal moest leren! Hij miste zijn oude huis. Hij miste

zijn vrienden die net als hij Portugees spraken.

Juf Taylor klapte in haar handen. 'Tijd voor de pauze!', zei ze.

Davi sprong van zijn stoel. Dat woord kende hij wel! Hij mocht iets lekkers eten en schommelen. En hij hoefde even geen Engels te leren.

Toen Davi naar buiten ging, renden andere kinderen voor hem uit om te spelen. Zij waren al vrienden. En ze spraken allemaal dezelfde taal. Toen Davi naar hen probeerde te luisteren, kreeg hij weer hoofdpijn. Hij voelde zich erg eenzaam.

Ik wou dat ik een vriend had, dacht Davi. Wat nu?

Davi herinnerde zich wat zijn papa en mama hadden gezegd. 'Je kunt altijd en overal bidden, en je hemelse Vader zal je horen', hadden ze gezegd.

Dit was het perfecte moment om te bidden!

Davi keek naar het schoolplein. Hij zag een houten speelhuisje. Davi ging naar binnen. Het was er stil. Hij knielde, vouwde zijn handen en deed zijn ogen dicht.

'Lieve hemelse Vader, ik wil graag met de andere kinderen spelen. Ik wil graag Engels leren. Help me alstublieft.'

Na zijn gebed kreeg Davi een warm en vredig gevoel in zijn hart. Hij had misschien nog niet veel vrienden, maar zijn hemelse Vader was altijd zijn vriend.

Na de pauze liep Davi terug naar zijn klaslokaal. Engels was nog steeds moeilijk. Maar hij besloot het te blijven proberen!

Davi oefende wekenlang. Hij las veel verhalen in het Engels. Hij luisterde naar juf Taylor. Hij oefende ook met praten met de andere kinderen.

Wanneer Davi zich verdrietig voelde, bad hij. Wanneer hij hoofdpijn kreeg van het Engels leren, bad hij. En wanneer hij bad, gaf zijn hemelse Vader hem rust. Hij had het gevoel dat hij door kon gaan.

Er gingen nog meer weken voorbij. Hij kon juf Taylor steeds beter begrijpen. Davi kreeg vrienden en praatte met hen. Hij won zelfs een prijs op school omdat hij hard werkte en goed kon lezen!

Op een dag kwam er een nieuwe leerling bij in Davi's klas. Hij heette Leo. Hij kwam uit een ander land en sprak weinig Engels.

Tijdens de pauze zag Davi dat Leo op de schommel zat. Hij leek verdrietig. Davi wist nog hoe eenzaam hij zich had gevoeld toen hij nieuw was. Hij wilde vrienden met Leo worden.

Davi rende naar Leo. 'Hallo. Ik ben Davi.' Hij liet hem een voetbal zien. 'Zin om te voetballen?'

Leo knikte en sprong van de schommel af.

Davi voelde zich warm vanbinnen. Hij was blij dat hij een vriend voor Leo kon zijn, net zoals zijn hemelse Vader een vriend voor hem was. ●

*Davi kreeg hoofdpijn
van Engels leren!*

Xx Yy Zz

